

Od 1. decembra 2009 je za zaposlene v policiji vzpostavljena **24-urna psihološka interventna pomoč**. Namen pomoči sta takojšnja psihološka podpora in lajšanje čustvene stiske policistov ob doživljanju travmatskega dogodka ter olajšanje normalnih procesov okrevanja po stresnem dogodku. Psiholog je v pripravljenosti 24 ur na dan vse dni v letu.

Način izvajanja psihološke interventne pomoči:

- psihološko interventno pomoč izvaja diplomirani univerzitetni psiholog;
- pomoč se izvaja na lokaciji, ki je najbližje kraju kriznega dogodka, kjer so razpoložljivi minimalni pogoji za nudenje pomoči;
- psiholog pride na kraj nudenja pomoči nemudoma, najkasneje v roku treh ur po pozivu. Psihološka interventna pomoč se lahko izvede znotraj 24 ur po kriznem dogodku in nadaljuje po tem obdobju;
- izvaja se v obliki zaupnega individualnega ali vodenega skupinskega pogovora, lahko pa tudi kombinirano; posvet s psihologom lahko poteka tudi samo telefonsko.

V katerih primerih se zagotavlja psihološka interventna pomoč?

Vsem zaposlenim se pomoč zagotavlja ob čustveni stiski zaradi hujših stresnih dogodkov na delovnem mestu, kot so na primer:

- dogodki, v katerih je ogroženo lastno življenje ali življenje sodelavca;
- smrt ali hujša poškodba sodelavca; lastna hujša poškodba;
- obravnava prometne nesreče s hudimi telesnimi ali smrtnimi poškodbami oz. obravnava prometne ali druge nesreče, v kateri so udeleženi bližnje osebe zaposlenega ali otroci;
- uporaba prisilnih sredstev, ki ima za posledico lastno hujšo poškodbo, hujšo poškodbo ali smrt druge osebe;
- priča poskusu samomora ali samomoru; samomorilna ogroženost (lastna, sodelavca);
- primeri drugih osebnih težav in stisk, ki jih čutijo policisti (četudi morda ni ozko omejena na delo ali interventna, jim lahko svetujemo, kam se lahko obrnejo v smislu psihoedukacije);
- ogroženost policistov in družinskih članov (npr. zaradi resnih groženj občanov);
- primeri, ko policist želi svetovanje glede najprimernejših postopkov oz. komunikacije z ljudmi, ki imajo psihične težave (npr. z osumljenci, žrtvami kaznivih dejanj, osebami s psihozo ali kako drugo osebnostno motnjo).

Namen psihološke interventne pomoči:

- omilitev škodljivega vpliva stresnega dogodka, zmanjševanje začetne stresne reakcije;
- razbremenjevanje občutkov krivde;
- lajšanje normalnih procesov okrevanja po neobičajnem stresnem dogodku;
- krepitev pozitivnega soočanja s situacijo;
- seznanitev o kriznem odzivanju, o možnih reakcijah;
- posvet glede obveščanja svojcev v hujših primerih;
- posvet glede ravnanja z žrtvijo.